

Testarea bazată pe modele

27 noiembrie 2014

De unde pot proveni modelele?

- ▶ din explorarea sistemului
- ▶ din specificație
- ▶ din cod

De la modele la teste

În toate cazurile, trebuie o mapare de la acțiunile/răspunsurile din model la intrările/răspunsurile sistemului supus testării (SUT)

Exemplu: Web Application Abstract Language [Büchler et al., KIT/TU München]

1) *Acțiuni abstracte* în browser: *FollowLink, ClickButton, SelectItems, ClickImage, gotoURL, InputText, MoveMouse*, etc.

2) Mapare în acțiuni *specifice aplicației testate*:

```
login(user, pwd) =  
    selectItem(employeeList, user);  
    inputText(passwordField, pwd);  
    clickButton(login);
```

3) Mapare în acțiuni ale cadrului de testare (ex. Selenium):

```
HtmlUnit.findElement(), WebElement.click()
```

Modele obținute prin explorarea sistemului

Informal: testare prin explorare

ex.: ceasul (Robinson), simulator transfer date (Bach)

Generarea modelului: manual

Testarea pentru confirmarea/infirmarea modelului: automat

Formal: învățarea unui automat (*active learning*, alg. Angluin)

se generează secvențe de intrări, observând ieșirile

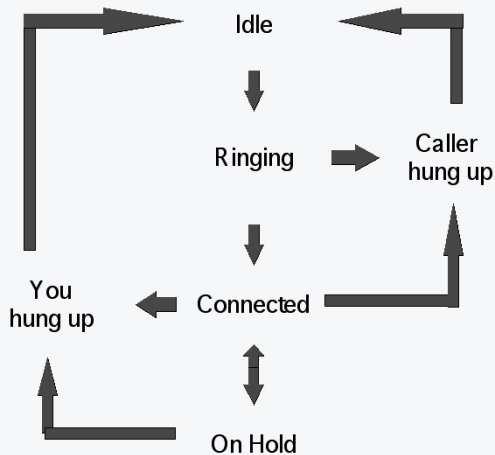
Dacă secvențe de intrări i_1, i_2 cu același sufix: $i_1 s_i$ și $i_2 s_i$

produc ieșiri cu același sufix $o_1 s_o, o_2 s_o$, pentru toate sufixele s_i
până la o limită, atunci i_1 și i_2 duc în aceeași stare

Rafinare succesivă la fiecare infirmare

Modele obținute din specificație

Exemplu: centrală telefonică [Kaner]

Scrise de regulă manual

Modele obținute din specificație: bytecode Java

Discuție:

Instrucțiunile bytecode Java lucrează cu stiva pentru operanzi și rezultat.

De exemplu, `iadd` transformă stiva `x:y:rest` în `(x+y):rest`

Pentru a verifica corectitudinea de tip, e suficient să modelăm *tipurile* valorilor din stivă, și nu valorile în sine

⇒ avem $\text{int}:\text{int}:\text{rest} \xrightarrow{\text{iadd}} \text{int}:\text{rest}$

⇒ obținem un model cu efectul fiecărei instrucțiuni

Modele obținute din cod

```
do {    // Fragment de device driver [Ball & Rajamani '01]
    KeAcquireSpinLock(&devExt->writeListLock);
    nPacketsOld = nPackets;
    request = devExt->WriteListHeadVa;
    if(request && request->status) {
        devExt->WriteListHeadVa = request->Next;
        KeReleaseSpinLock(&devExt->writeListLock);
        irp = request->irp;
        if (request->status > 0) {
            irp->IoStatus.Status = STATUS_SUCCESS;
            irp->IoStatus.Information = request->Status;
        } else {
            irp->IoStatus.Status = STATUS_UNSUCCESSFUL;
            irp->IoStatus.Information = request->Status;
        }
        SmartDevFreeBlock(request);
        IoCompleteRequest(irp, IO_NO_INCREMENT);
        nPackets++;
    }
} while (nPackets != nPacketsOld);
KeReleaseSpinLock(&devExt->writeListLock);
```

Abstractizarea codului

```
do {  
  A: KeAcquireSpinLock();  
    b = T;      /* b == (nPackets == nPacketsOld) */  
    if(*) {  
  B:   KeReleaseSpinLock();  
        if (*) {  
          skip;  
        } else {  
          skip;  
        }  
        b := choose(F, b);      /* choose(p1, p2) == p1 ? T :  
p2 ? F : nondet */  
    }  
} while (!b);  
C: KeReleaseSpinLock();
```

Abstractizarea se face folosind reguli Hoare / precondiții Dijkstra.

Abstractizare din cod: JML model fields

Câmpuri “fictive”, reprezintă relații între câmpuri reale din cod

Fiecare metodă e anotată cu precondiții / postcondiții / invarianți, exprimate *relativ la* (câmpurile din) *model*

http://kindsoftware.com/products/opensource/ESCJava2/ESCTools/slides/ETAPSTutorial/5_more_jml.pdf (p. 35-45)